

ÁRVAI FERENC ÖDÖN

Háromsorosak

1.

*Szerelemre vetett ágyam
csak féloldalt melegszik.*

De csitt! Valaki kopogtat?

2.

*Holnap megpróbálok mindent jól csinálni,
hogy ezentúl kevésbé legyen könnyebb.*

Ne tarts bakot! Úgy nehezebb.

3.

*Nemfiatalpárként beszélgetünk.
Az őzgida léptű lány és én.
Először önfeledten.*

4.

*Vágyálmaimat Érosz úzi szerte,
mikor ablakomon hívös hangjával
kopogtat.*

A kisperesti váróban

*Már megint okosnak néztek.
Egy magát lelki betegnek valló hajléktalan asszony.
Ha jól emlékszem XY-né Jutkaként mutatkozott be.
Fogatlan, kócos és olcsó italszag lengte körül.
Szürke rongyai, mint csúf díszek, lógtak testéről,
de szeme szikrái Zeusz villámait is elvakították volna.
Síróssá szomorodott, mikor bemutatkoztam.
Volt egy Ödön nevű ismerőse, aki
egyetemista korában autóbalesetben halt meg.
At akart ölelni, de nem engedtem.
Mondta, hogy ne haljak meg.
Nem fogok, válaszoltam,
és hogy mennem kell, mert indul a vonatom.*

Kőbánya téglaházait...

*...harmonikások járták öreg-kopott,
hangos szerszámaikkal...
Betevőért éneklő hangszereik hangja
némán szivárgott át a lakásokon...*